

विस्मयेहेतुमाह सपुत्रेति ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ अब्रीडइतिच्छेदः ब्रीडनित्येवपाठः अन्यथामंदमंदमित्यस्यानुपपत्तिः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

सपुत्राहिपुराकुंतीदग्धाजतुग्हेश्रुता ॥ पुनर्जातानिवचतांस्तेऽमन्यंतनराधिपाः ॥ ६ ॥ धिगकुर्वंस्तदाभीष्मं धृतराष्ट्रं चकौरवं ॥ कर्मणाऽतिवृशं सेनपुरोचनकृ
तेन वै ॥ ७ ॥ वृत्तेस्वयंवरे चैव राजानः सर्व एव ते ॥ यथागतं विप्रजग्मुर्विदित्वा पाण्डवान्वृतान् ॥ ८ ॥ अथ दुर्योधनो राजा विमना भ्रातृभिः सह ॥ अश्वत्था
मामातुलेन कर्णेन च रूपेण च ॥ ९ ॥ विनिवृत्तो वृत्तं दृष्ट्वा द्रौपद्याश्चेतवाहनं ॥ तंतुदुःशासनो ब्रीडो मंदमंदमिवाब्रवीत् ॥ १० ॥ यद्यसौ ब्राह्मणो न स्याद्विदेत
द्रौपदी न सः ॥ न हितं तत्त्वतो राजन्वेदकश्चिद्धनं जयं ॥ ११ ॥ दैवं च परमं मन्ये पौरुषं चाप्यनर्थकं ॥ धिगस्तु पौरुषं तात ध्रियं ते यत्र पाण्डवाः ॥ १२ ॥ एवं संभाष
माणास्ते निंदन्तश्च पुरोचनं ॥ विविशुर्हास्तिनपुरं दीना विगतचेतसः ॥ १३ ॥ त्रस्ता विगतसंकल्पा दृष्ट्वा पार्थान् महौजसः ॥ मुक्ता न्हव्यभुजश्चैव संयुक्तान् द्रुपदेन
च ॥ १४ ॥ धृष्टद्युम्नं तु संचित्य तथैव च शिखंडिनं ॥ द्रुपदस्यात्मजांश्चान्यान् सर्वयुद्धविशारदान् ॥ १५ ॥ विदुरस्त्वथ तांश्चुत्वा द्रौपदीं पाण्डवैर्वृतां ॥ ब्रीडितान्धा
र्तराष्ट्रांश्च भग्नदर्पानुपागतान् ॥ १६ ॥ ततः प्रीतमनाः क्षत्ता धृतराष्ट्रं विशांपते ॥ उवाच दिष्ट्या कुरवो वर्धत इति विस्मितः ॥ १७ ॥ वैचित्रवीर्यस्तु नृपो निशम्य वि
दुरस्य तत् ॥ अब्रवीत् परमप्रीतो दिष्ट्या दिष्ट्येति भारत ॥ १८ ॥ मन्यते स वृत्तं पुत्रं ज्येष्ठं द्रुपदकन्यया ॥ दुर्योधनमविज्ञानात्प्रज्ञाचक्षुर्नरेश्वरः ॥ १९ ॥ अथ त्वाज्ञाप
यामास द्रौपद्याभूषणं बहु ॥ आनीयतां वैरुष्णेति पुत्रं दुर्योधनं तदा ॥ २० ॥ अथास्य पश्चाद्विदुराचख्यौ पाण्डवान्वृतान् ॥ सर्वान्कुशलिनो वीरान् पूजितान् द्रु
पदेन ह ॥ २१ ॥ तेषां संबन्धिनश्चान्यान् बहून्बलसमन्वितान् ॥ समागतान् पाण्डवैस्तस्मिन्नेव स्वयंवरे ॥ २२ ॥ धृतराष्ट्र उवाच यथैव पाण्डोः पुत्रास्तु तथै
वाभ्यधिकामम ॥ यथाचाभ्यधिका बुद्धिर्ममतान्प्रतितच्छृणु ॥ २३ ॥ यत्ते कुशलिनो वीरामित्रवंतश्च पाण्डवाः ॥ तेषां संबन्धिनश्चान्ये बहवश्च महाबलाः
॥ २४ ॥ को हि द्रुपदमासाद्य मित्रं क्षत्तः स बांधवः ॥ न बुभूषेद्भवेनार्थी गतश्रीरपि पार्थिवः ॥ २५ ॥ वैशंपायन उवाच तंतथा भाषमाणं तु विदुरः प्रत्यभा
षत ॥ नित्यं भवतु ते बुद्धिरेषा राज ऊष्ठतं समाः ॥ इत्युक्त्वा प्रययौ राजन् विदुरः स्वनिवेशनं ॥ २६ ॥

वैचार्यं रुष्णाभूषणं च तत्परिधानार्थमानीयतामित्यर्थः ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ गतश्रीः नष्टश्रीः कः भवेन ऐश्वर्येणार्थी न बुभूषेद्भवितुमिच्छेत् अपितु सर्वोपीच्छेत् ॥ २५ ॥ २६ ॥